

Sterspeler

Begin dit jaar kreeg ik een telefoontje van hoofdredacteur Reinier van de Vrie. De inhoud van het gesprek? Mooi verwoord: of ik kans zag m'n columns scherper en dynamischer te schrijven. In korte tijd gingen er vele gedachten door m'n hoofd. Om uiteindelijk tot de conclusie te komen dat dit waarschijnlijk precies het zetje was wat ik nodig had. Als je al lang iets op dezelfde manier doet, kan het heel verfrissend zijn elkaar even te prikkelen, uit te dagen. Sommigen zouden het elkaar scherp houden noemen. Want juist als het even botst of wrijft, kan het soms dingen in een stroomversnelling brengen en samenwerkingen en relaties intensiveren.

Wist je dat een van de belangrijkste redenen van het mislukken van relaties, het verdwijnen van polariteit is? Dat de mannelijke energie en de vrouwelijke energie teveel versmelten, en je samen als het ware één identiteit aanneemt. Alsof yin en yang, dag en nacht en eb en vloed verdwijnen en een gulden tussen-vorm aannemen. Dat je constant in de 'wij-vorm' praat en je eigen identiteit overgaat in een gedeelde identiteit, namelijk die van je relatie. Toen je je partner ontmoette, waren het juist die unieke eigenschappen

of bezigheden van de ander, die diegene zo interessant maakte. Duren relaties langer, dan is de kans aanwezig dat je in een sleur terechtkomt. In een ideale relatie breng je steeds 100% van jezelf in, zodat je samen 200% bent. Dat je onafhankelijk van elkaar bent, maar er elke dag weer opnieuw voor kiest met de ander te zijn.

Op het moment dat iemand minder dan 100% inbrengt, ga je dat direct merken. Wanneer een individu binnen een sportteam minder dan 100% geeft, maakt dat het verschil tussen een gouden medaille en eeuwige roem, of zilver waarbij je wordt vergeten.

Over sport gesproken: heb je ook weleens meegemaakt dat er twee teams moesten worden gevormd, en steeds om de beurt werd gekozen wie in een team mocht? De sterksten en populairsten werden

natuurlijk het eerst gekozen. Maar het meest spannend, en vaak ook het meest pijnlijk, was degene die het laatst werd gekozen.

Soms zijn er mensen in het leven die een positie voor jou kiezen. Terwijl jij misschien helemaal niet op die positie thuishoort.

Ik ben een voorbeeld van iemand die zichzelf binnen zijn sport nog weleens op rechtsachter zette, terwijl ik eigenlijk geschikt was voor een centrale, bepalende positie op het veld. En niet alleen in de sport, maar ook in mijn leven word ik daar weleens mee geconfronteerd.

Of ik daar moeite mee heb? Ik omarm het juist. Want hoewel ik eraan werk, maakt precies het nooit uitgeleerd zijn het leven mooi, spannend, avontuurlijk, gevarieerd en uitdagend. Want ja, ik zou het echt saai vinden als het leven één grote routine was.

Mijn boodschap van deze column? Wees geen toeschouwer, scheidsrechter of reservespeler, maar neem de positie in van sterspeler in jouw eigen leven. Want iedereen verdient het om een ster te zijn. Je bent voor niets minder geboren.

Stephan Tjiook is tandarts & coach en founder van DNTSTRY University: blijf middels maandelijkse masterclasses in verbinding met studiegenoten en collega's voor een leven lang inspiratie, plezier en groei in je tandheelkunde. Meer informatie: dntstryuniversity.com ■